

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného **Q.CH.P.,s.r.o.**, so sídlom v L., Z. č. X., proti povinnému **T.V.V.C.**, so sídlom v Č. č. X., o **vymoženie 23 806 Sk s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Lučenec pod sp.zn. Er 101/96, o dovolaní súdneho exekútora JUDr. J.F., so sídlom v L., M. č. X., proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 30. novembra 2006, sp.zn. 15 CoE 82/06 takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Účastníkom nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Lučenec uznesením z 5. apríla 2005 č.k. Er 101/96-122 neschválil rozvrh výťažku z dražby nehnuteľnosti, uskutočnený dňa 30.11.2004 súdnym exekútorom JUDr. J. F. v exekučnom konaní sp.zn. ExÚ 91/96 na nehnuteľnosti, zapísanej na LV č. X., katastrálne územie Č., parcela č. X. vo výmere 558 m² – zastavané plochy a nádvoría, parcela č. X. vo výmere 130 m² – zastavané plochy a nádvoría, parcela č. X. vo výmere 532 m² – záhrady, parcela č. X. – rodinný dom č. súp. X. V odôvodnení uviedol, že súdny exekútor bez akéhokoľvek predchádzajúceho procesného rozhodnutia spojil viacero samostatných exekučných konaní do jedného konania, čo zapríčinilo uprednostnenie exekučných konaní začatých neskôr v rámci poradia v prvej skupine z rozdeľovanej podstaty. Podľa názoru prvostupňového súdu trov exekúcie v iných exekučných konaniach môžu byť uspokojené len v poradí ostatných prihlásených pohľadávok bez ohľadu na to, že sa jedná o trov exekúcie svojim označením, nie však o trov exekúcie,

ktorej sa týka rozvrh výťažku. Naviac v jednotlivých exekúciách neboli ani totožní účastníci konania.

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 31. mája 2005 sp.zn. 15 CoE 36/2005 odvolanie súdneho exekútora proti uzneseniu súdu prvého stupňa odmietol podľa § 218 ods. 1 písm.b/ O.s.p., z dôvodu nedostatku oprávnenia súdneho exekútora podať odvolanie, keď mal za to, že súdnemu exekútorovi zákon priznáva procesné postavenie účastníka súdneho konania výlučne pre úsek súdneho konania, v ktorom súd rozhoduje o trovách exekúcie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom z 28. septembra 2006 sp.zn. 3 Cdo 161/2005 vyššie uvedené uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Vyslovil záver, že aj v časti exekučného konania, v ktorej súd rozhoduje o schválení alebo neschválení rozvrhu výťažku z dražby na základe výsledkov rozvrhového konania, prináleží postavenie účastníka konania aj súdnemu exekútorovi, pretože v rámci takéhoto rozhodovania súd skúma okrem iného aj otázku dôvodnosti a výšky trov exekúcie, ktorej riešenie má zásadný význam pre konečný rozvrh výťažku. Ak podľa § 164 ods. 1 Exekučného poriadku možno podať proti rozhodnutiu súdu o rozvrhu výťažku odvolanie, niet dôvod pre výklad, podľa ktorého by toto oprávnenie podať odvolanie nemalo prislúchať i súdnemu exekútorovi.

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 30. novembra 2006 sp.zn. 15 CoE 82/06, opätovne konajúc, po zrušení jeho rozhodnutia Najvyšším súdom Slovenskej republiky, potvrdil napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa. Mal za to, že súdny exekútor nepostupoval správne, a v exekučnom konaní vedenom pod ExÚ 91/96 mohli byť v rámci prvej skupiny uspokojené len pohľadávky predstavujúce súdne trovy a trovy tejto konkrétnej exekúcie, tak ako ustálil súd prvého stupňa, s ktorého právnym názorom sa stotožnil.

Proti potvrdzujúcemu výroku uznesenia odvolacieho súdu podal dňa 22. januára 2007 dovolanie súdny exekútor. Uviedol, že rozhodnutie odvolacieho súdu ako aj súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, z dôvodu, že vo všetkých exekučných konaniach bolo zriadené exekučné záložné právo na vydražené nehnuteľnosti vo vlastníctve povinného a preto trovy exekúcie mali byť uspokojené podľa § 157 ods. 1 písm.a/ Exekučného poriadku. Žiadal preto rozhodnutie odvolacieho súdu a súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr to, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.), a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. v znení do 1. júla 2007 (ďalej len O.s.p.), podľa ktorého je s poukazom na ustanovenie § 372o zák.č. 273/2007 Z.z. potrebné vec právne posúdiť, dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Pokiaľ dovolanie smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, je tento opravný prostriedok prípustný, ak smeruje proti zmeňujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 O.s.p.), alebo potvrdzujúcemu uzneseniu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 239 ods. 2 písm.a/ O.s.p.), alebo ak ním bolo potvrdené buď uznesenie súdu prvého stupňa o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia (§ 239 ods. 2 písm.b/ O.s.p.) alebo uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo jeho vyhlásenie za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 písm.c/ O.s.p.).

V prejednávanej veci je dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorým potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa a vo výroku nevyslovil prípustnosť dovolania. Nevykazuje znaky žiadneho z rozhodnutí, ktoré sú taxatívne vymenované v ustanovení § 239 ods. 1, 2 O.s.p. ako rozhodnutia, kde dovolanie je prípustné, preto je nepochybné, že prípustnosť dovolania z ustanovenia § 239 ods. 1, 2 O.s.p. nemožno vyvodiť.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1, veta druhá O.s.p., ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnúť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie) neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie prípustnosti dovolania smerujúceho proti uzneseniu podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku alebo

uzneseníu), ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Existencia niektorej z vyššie uvedených väd však dovolacím súdom nebola v konaní zistená a dovolateľom ani namietaná.

Obsah dovolania nasvedčuje tomu, že dovolateľ pri namietaní vecnej nesprávnosti rozhodnutí súdov tvrdí, že napadnuté uznesenie odvolacieho súdu ako aj uznesenie súdu prvého stupňa sú založené na nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací súd bez toho, aby sa dotkol otázky správnosti uznesenia odvolacieho súdu uvádza, že nesprávne právne posúdenie je vo všeobecnosti prípustný dovolací dôvod (§ 241 ods. písm.c/ O.s.p.), možno ho ale úspešne uplatniť len vtedy, ak je dovolanie procesne prípustné.

Vzhľadom na uvedené možno zhrnúť, že v danom prípade prípustnosť dovolania nemožno vyvodiť ani z ustanovenia § 239 O.s.p. a ani z ustanovenia § 237 O.s.p.

Keďže v danom prípade dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu nie je podľa § 239 O.s.p. prípustné a vady uvedené v § 237 O.s.p. neboli zistené, Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie ako neprípustné podľa § 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm.c/ O.s.p. odmietol. S poukazom na právnu úpravu dovolacieho konania sa nezaoberal napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

Náhrada trov dovolacieho konania nebola účastníkom priznaná, lebo v dovolacom konaní nemal dovolateľ úspech a ostatní účastníci nepodali návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseníu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 25. januára 2008

JUDr. Vladimír Magura, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia :

